HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אשם תלוי ישרף. אם שחטו וקודם זריקת דמו נודע לו שלא חטא והשתא הוי [ב] מולין שנשחטו בעזרה אבל אם לא נודע לו יאכל כשאר אשמות דאשם קריינה רחמנא בפרשת ויקרא [ג] לכפר על הספק ולהגין מן הייסורים עד שיוודע לו אם ודאי חטא וידע חטאת כדאמרינן בכריתות בפ׳ בתרא (כו.): **חטאת העוף בו.** ספק ולד ספק אינו ולד כיון דחטאת [ד]ויולדת מן) העוף היא כדכתיב [ויקרא יב] וכן יונה או תור לחטאת מביאתה על הספק דהואיל ואינה [ה] נקטרת לא מיכפא לן מי זריק דם על הספק ואינה נאכלת דשמא לא ולד היה ומולין היא זו ובלה היא ואין [ו] מולין נאכלין במליקה ותשרף דהוי לה כשאר קדשים פסולין ובמסכת נזיר (דף כט.) ילפינן שפיר דחטאת העוף [ז] בא׳ה על הספק: **יטילנה לאמה.** אמת המים עוברת בעזרה ויוצאה לנהל קדרון. ואידי לא [ח] דעור רך הוא מתמקמק ואינו עומד בקילוח המים: **כל הנשרפין לא יקברו.** [ט] דלמא אתי אינש ואשכח להו ואכיל להו: **ונקברין לא ישרפו.** בגמ׳ מפרש טעמא: **גמ׳ מנא הסיט.** מלא הרחקת [י] גודל מאצבע מה שהוא יכול להרחיק: **למר כהו.** אסור בהנאה דקדשים הוא: **ידלק.** גבי למר נקט בגד וגבי שער נקט שק כי אורחא דמילתא: שער מזיר טהור ישרף דשרפה כתיבא ביה דכתיב ונתן על האש וגו׳ [יא]. שער מזיר טמא לא כתיב ביה שרפה: **לאן בשק.** הא דקתני ידלק היינו שאדג שער מזיר ופטר חמור בשק דאי אמרת יקבר אתי אינש ומתהני בה הואיל ואינו כלה עד לאחר זמן ומתני׳ [יב] בשער עצמו שלא נאדג ואידי ואידי בטהור או טמא: **ור׳ אלעזר אומר כו׳.** ואידי ואידי בשק. ופטר חמור לקמן משני לה ומוקיים לה כר׳ יהודה [יג]: **ליבטל ברובא.** דהא קתני שער מזיר [יד] ופטר חמור בשק במשמע מעט ממנו בבגד גדול של היתר. [טו] ואי קשיא הא דאמרי׳ בפס׳ נדה (דף מא.): בגד שאבד בו כלאים ר״ז לא יתכרנו לעובד כוכבי׳ ואמאי אסור למוכרו וליבטל הוא חוט ברובא כי היכי דאמרי׳ הכא הא לאו פירכא היא דבכלאים לא אמר ליבטל ברובא דעיקר איסור כלאים לא אסרה תורה אלא על ידי תערובת וכלאים מתרגמינן [טז] עירובין ולא שייך בהו ביטול: **בליפופא.** שעשה מן האיסור לורת לפור בשק דאשיב דמיפה ליה לגולי שק ולא מיבטל: **הא מני.** דהשתא ס״ד דהכי מתרץ הא מני דאזיל לאומרא ר׳ יהודה היא: **אמר ליה קשיא לן לשלופינהו.** דאפשר בתקנה ואת מוקמת כר׳ יהודה היכא דאיכא תקנתא מי אמר רבי יהודה אמר ליה הכי קאמינא [יז] לה א״ל בשלופינהו מוטב ודקא קשיא לך פטר חמור אפטר חמור הא דקתני שרף ובמתני׳ יקבר לא תיפשי בנזיר [יח](כאן בטמא כאן בטהור) אלא אוקמה כר׳ יהודה כולה ומיתוקמא שפיר: **מ״ט.** נקברין לא ישרפו משום דנקברים אפרן אסור ואתו [יט]למיסייא: **דם הנדה ובשר המת.** אע״ג דקי״ל במס׳ נדה (דף נד:) מטמאין לחין ויבשין [כ] היכא דנעשו אפר בעלמא טהורין אם אין שם מלא תרווד רקב ומותר בהנאה ובשר המת מן הנקברין הוא ושרי אפרו: **שנאמלה דמה.** שנעשית מלותה: **מורלאה ונולה שלא.** נקברין מיהו דאמרי׳ בפ״ק דיומא (דף כא.). מורלאה ונולה ודישון מזבח הפנימי והמנורה נגלעין במקומן: **ומותרין.** אפילו לכתחלה אם חפר ונטלן: **לא הנשרפין.** כגון ממן ותרומה וערלה וכלאי הכרם דאפרן מותר לכיסום בגדים: **נעולם אסור ומיערב לא עריב לו.** הא מקשה מפרש ואזיל לבריתא דלא מיקשי ליה היא גופה כיון דאפר עני אשרה ואפר הקדש שניהן אסורין אמאי פליג להו מהדדי ולא תני חוץ מעני אשרה ואפר הקדש ולא ליתני לעולם אסור ומפרש משום דאינן אסורין שוין דאשירה יש לה ביטול ביד עובד כוכבים דתקשי״ל במס׳ ע״ז מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו דכתיב [דברים ז] פסילי אלהיהם [כא] וכתיב [שם] ולקחת לך בפ׳ ר׳ ישמעאל (ע״ז נב.) בגמ׳ עובדת כוכבים של עובד כוכבים אסור כו׳: **ה״ג לא הוה איירע דלמעול.** דאי הדליקה אדם מעל המסיק ונפק אפר לחולין והוך דטעונין שרפה בלא שום מעילה יצא אפרן לחולין דקליפת קדושתייהו הואיל ונפקלו והא דקתני אפר הקדש אסור היכא דליכא מעילה ולא הוה איירע דלמעול ובעצי הקדש קאמר: **כי אגיא הא.** דאפר הקדש אסור במלא קומץ של הדשן קאמר שהכהן תורם בכל יום שחרית ונותנו אצל המזבח כדאמר בפ״ב דיומא (דף כד.) גאמר כאן דגרסינן [ויקרא ו] ונאמר להלן והריס [שם] מה להלן בקומצו אף כאן בקומצו: **ושמו אצל המזבח ושמו כולו.** וכיון דטעון גניזה אסור בהנאה:

חטאת העוף הבאה על הספק. כיון דאיתי להו בהדי חולין שנשחטו בעזרה קא סבר ר׳ יהודה דבאשם שאירע בו פיסול קתני דאי לא אירע בו פסול נאכל הוא. כדתניא במס׳ כריתות (עי׳ נזיר כ״ט:) ר׳ יוסי בר׳ יהודה אומר אשם תלוי נאכל דחטאת העוף הבא על הספק אינה נאכלת מ״מ אשם תלוי אין בו אלא ספק אחת ספק קדש הוא [ה] דספק אכל חלב ספק חולין הוא דספק שומן הוא ואין בו אלא ספק חולין שנשחטו בעזרה מש״ה נאכלין. ועוד משום דאמרינן (כריתות כה.) מתנדב אדם ומביא אשם תלוי בכל יום שאם לא בא על חטא זה בא על חטא אחר: אבל חטאת העוף. יש בו ב׳ ספיקות של איסור ספק הוא חולין בעזרה וספק איסור נבילה משום דנמלקה ואי חולין היא אי אית בה איסור נבילה מש״ה אינו נאכל: **ונקברין.** אותן שדינן ליקבר אם שרפן אפרן אסור הלכך אסור לשנות שאם היה שורפן היו נהנין מאפרן כדקי״ל דנשרפין אפרן מותר: **דם הנדה ובשר המת.** שדרכן ליקבר אם לא נקברו וכבר הופרכו מעצמן ונעשו אפר טהורין מאי לאו טהורים ומותרים אפרן בהנאה: **עולת העוף שמיצה.** דמה על קיר המזבח **מוראה ונוצה שלה.** שאינה בהקטרה **יצאו מידי מעילה.** שכבר יש להן שעת היתר שאין בהן מצות הקטרה וכבר נעשית מצותן דאין בהן שום מצוה הלכך יצאו מידי מעילה. אבל היא עצמה (בשורה) בשרה מועלין בה עד שתצא לבית הדשן דלא נעשת מצותה עד [שהוסקה] (שהוקטרה) שאין בה שעת היתר להבנים דבולה כליל. והא מוראה ונוצה דנקברין הן כדתנן המוראה והנוצה בלבעין בארץ במקומן ע״כ נס וקתני שהיא מעילה ומותר: **לא יצאו ואסורי: והאי [דלא] קא עריב להו** דלא אמר חדע מעצי אשירה ואפר הקדש אלא קא הדר ואמר ואפר הקדש לעולם אסור: **משום דאשירה יש לה בטילה בעובד כוכבים.** דאי בטיל לה עובד כוכבים מותרת: **הבא בבאי עסקינן דאפר הקדש לעולם אסור.** בגון שנפלה הליקה **מאליה.** בהקדש דלא הוה איניש דלמעול בה דינפקון אפר לחולין דזהו דין מעילה אם הוא דבר שמצותה בשריפה מאחר ששרפו שנעשה מצותו אין בו מעילה ואפרו מותר. ואם הוא דבר שאין מצותו בשרפה כיון ששרפו שמעל בו יצא לחולין ואפרו מותר. אבל כשנפלה דליקה מאליה דלא מעל בה אדם דלא יצאת לחולין הלכך אותו אפר הקדש לעולם אסור. והיינו טעמא דהמועל (אמר) חייב קרבן מעילה משום דכיון דמעל בה הוציאה לחולין ומשום כן מביא קרבן מעילה דהוציא הקדש לחולין: **רב שמעיה אמר כי תניא ההיא.** דאפר הקדש לעולם אסור בתרומת הדשן: **ל״א** היינו אפר הטעון גניזה: **בדתניא ושמו אצל המזבח** יכול למימר ושם אצל המזבח אלא חד ושמו מיבעי ליה ושמו כולו ואידך ושמו דנפיק מו״ר מיבעי ליה לושמו בנחת שלא יפזר סליק:

ג) ל״ל ספק קודש הוא ספק מולין דספק חלב אבל ספק שומן הוא ואין בו וכו׳.

אם תלוי [א] ישרף רבי יהודה אומר יקבר [ב] חטאת העוף הבאה על הספק [ג] תשרף ר׳ יהודה אומר יטילנה לאמה [ד] כל הנקברין לא יקברו ר׳ יהודה אומר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברין רשאי אמרו לו אינו מותר לשנות: **גמ׳** [ה] שער הנזיר יקבר רמי ליה טבי לרב נחמן תנן שער הנזיר יקבר ורמינהו [ו] האורג [ז] מלא הסיט מצמר בכור [ח] [בבגד] ידלק הבגד [ט] משער הנזיר ופטר חמור בשק ידלק השק א״ל [י] כאן בנזיר טמא כאן בנזיר טהור אמר ליה שנית נזיר אנזיר פטר חמור אפטר חמור קשיא אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי אמר ליה מידי שמיע לך בהא אמר ליה הכי אמר רב ששת כאן בשק כאן בשער איתמר נמי [יא] אמר רבי יוסי ברבי חנינא כאן בשק כאן בשער רבי אלעזר אמר כאן בנזיר טהור כאן בנזיר טמא א״ל [א] [יב] ליבטל שק ברובא אמר רב פפא בציפורתא ציפורתא לישלופינהו א״ר ירמיה הא מני ר׳ יהודה היא דאמר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמר ליה קא קשיא לן לשלופינהו ואת מוקמת לה כר׳ יהודה הכי קאמינא אם אפשר לשלופינהו מוטב [ב] ואם לאו אוקמה כר׳ יהודה דאמר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברין רשאי [יג]: ואלו הן הנשרפין: [יד] אמר מר חמץ בפסח ישרף סתם לן תנא כר׳ יהודה [טו] דאמר אין ביעור חמץ אלא שרפה: תרומה טמאה [יז] והערלה כו׳: הא כיצד אוכלין בשרפה משקין בקבורה [יח]: חטאת העוף כו׳: תניא א״ר יהודה [יט] חטאת העוף הבאה על הספק יטילנה לאמה [כ] ומנתחה אבר אבר [כא] וזורקן לאמה ומתגלגלת והולכת לנחל קדרון: כל הנקברין לא ישרפו כו׳ [כב]: מ״ט [כג] משום [כד] דנקברין אפרן אסור ונשרפין אפרן מותר ונקברין אפרן אסור [כה] והתניא [כו] דם הנדה [כז] ובשר המת שנפרכו טהורין מאי לאו טהורין ומותרין לא טהורין ואסורין מתיב רב פנחס [כח] [כט] עולת העוף שנתמצה דמה מוראתה ונוצה שלה יצאו מידי מעילה מאי לאו יצאו מידי מעילה ומותרין לא יצאו מידי מעילה ואסורין [ל] ונשרפין דהקדש אפרן מותר והא תניא [לא] כל הנשרפין [לב] אפרם מותר [לג] מאפר אשירה ואפר דהקדש לעולם אסור ומיערב הוא דלא קעריב להו ותני להו משום דאשירה יש לה בטילה בעובד כוכבים הקדש אין לו בטילה עולמית קתני מיהא אפר הקדש לעולם אסור אמר רמי בר חמא [לד] כגון דנפלה דליקה בעצי הקדש מאליה [לה] כיון [לו] דלא ידיע מאן [לז] דלא הוי אינש דלמעול דליפוק אפרן לחולין רב שמעיה אמר כי תניא הא מתניתא [לח] בתרומת הדשן תניא דלעולם אסור [לט] דתניא ושמו בנחת [מ] ושמו כולו ושמו שלא יפזר [מא]:

הדרן עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

אם אפשר [מב] **למיפלפינהו מוטב.** [מג] (כלומר) לא קאי כלל אקושיא דליבטליהו ברובא אלא אקושיא קמייתא דהתם קתני ידלק ובמתני׳ יקבר והכשון [מד] לאו דוקא: [מה] **ונשרפין** [מו] מותרין. [מז] (הקדש קשיא) ויעתא אי גרסי׳ נשרפין אפרן מותר וכן גרסי׳ במקלת פסרים [מח] מיהו יש לישב דלאלימותא נקטוה אפר הקדש הכא [מט] דמתני׳ דנסתיין חוץ לזמנן דאפרן מותר ומשום דנסמוך מותיב מינייהו דקאמר ונשרפין דהקדש [נ] דאפרן מותר והתנא נקיט ליה הכא:

הדרן עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

מוסף רש״י

חטאת העוף הבאה על הספק. כגון הפילה ספק ולד ספק אינו ולד, אינה אוכלת בקדשים שמא ולד הוא עד שתביא כפרתה, העולה בלא על מנת, אם ילדתי הרי היא לנדבה, ותמתין הטוף מביאתו על הספק ואין כאן משום חולין בעזרה, דמקרבי׳ נפיק במקבת מזר בפרק מי שאמר (כט.). ואפורה בלאיה שמא חולין היא ומליקתה שויה נבילה, ופליגי בה ר׳ יהודה וחכמים (פסחים כח.). **ואפר** דהקדש לעולם אסור. לפי נקט גבי הקדש לעולם ומגבי אפירה לא נקט לעולם, משום דאפירה יש לה היתר אם שורפה עי״ג ונבלה, אבל הקדש אין בו ביטול וכסי מפורש בשלהי תמורה (שם כז:).

הדרן עלך מסכת תמורה

שינויי נוסחאות

א) תיבות שער הנזיר יקבר נמחק (ש״מ) ב) בכור בבגד. ס״א בתוך הבגד ידלק הבגד. ע׳ תוס׳ בכורות (דף לב ע״ב ד״ה בפקן) ג) נמי. ר׳ יוסי בר׳ חנינא אמר כאן. ס״א בפוגמת דר׳ יוסי בר חנינא אמר כאן (ש״מ) ד) ליבטל ברובא דהא קתני שער מזיר ופטר חמור בשק אמר ר״פ כל״ל (ח״נ) ה) רשא״. ל״א אימר דאמר רבי יהודה בפני עצמו על ידי תערובות מי אמר תני אם לא רצה למנוע רשאי. ס״א והיא גרסת הרגמ״ה בס״י והיא גרסת הרגמ״ה ר״ל (ש״מ) ו) תיבות אמר מר נמחק (ש״מ) ז) תרוחה שמתה העבלה וכלאי הכרם אם שדרכו כו׳ כה כילד. וקקלת ס״א כתוב רק אם שדרכו לישרף כו׳ הא כילד כו׳ וגירסא זאת היא עיקר וכן פי׳ רש״י במתני׳ אם שדרכו כו׳ אעבלה וכלאי הכרם קאי, ולא רצה רש״י [בפרק] דקאי נמי על תרומה שמאה דשמן שמא לאוי לשלקה ויין שמא לזיקוף אף יש ליאסר בשאר משקין (ש״מ) ח) בקבורה ומדליקין בפת וכשמן של תרומה ומיטמא לגמרא שמא לאי לידי תקלה אמר רבא פת דזריק ליה בכלי מתוס (פסחים שמן דשדי ליה בכלי מתוס (פסחים נב.). אם אלוי כו׳ מ״ר אם תלוי ותמתא הטוף הבאה על הספק וחולין שנשחטו בעזרה כ״ר יהודה אומר יקבר ר׳ שמעון אומר ישרפו (ש״מ) ט) יהודה כיצד מטמא (ש״מ) י) לאמה מנתחה אבר אבר דוזרקה לאמה (ש״מ) יא) וזורקן לאמה. ל״א ומשליכה לפי אמה (ש״מ) יב) כו׳. ל״א תניא אמרו לו אין מותר לשנות תדע שהרי נשרפין אפרן מותר ונקברין אפרן אסור, וכמינהו דס כו׳. כך מצאתי בכתב הטעון גניזה כדתניא ומשו שלא בנאת ומשו וכו׳, כן כתוב בס״ר והיא גרסת הרגמ״ה ז״ל (ש״מ) יג) שהפילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מפרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דהשאת יולדת עוף היא כדמתיב כו׳ (ש״מ) יד) ואינה נאכלת לא (ש״מ) יג) דאין (צ״ק) כ) בלא על הספק ואינה נאכלת כל״ל (ח״נ) לא) ואידי דעוף רך (ש״מ) לב) דעוף רך הוא מתמקמק ויוצאה בקילות. (צ״ק) לג) ומתני׳ דקתני יקבר בשער (ש״מ) לד) ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט ל״א שארג בשק כמלא הסיט ליבטל אתי מיעוט של איסור בנגד גדול של היתר (ש״מ) לה) ואי קשיא עד סוף הדבור נרשם כתלי לגבה (ש״מ) לו) קתמיה לך אם אפשר לשלופינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש״מ) לז) כאן בשק ומתני׳ בשער (ש״מ) לח) ל״ל לאמר דלא אמרי׳ בפ״ב דיומא (דף כד.) גאמר כאן בשער כל״ל. לט) ל״ל ואתו למסייא ל״ל ואתו למסייא לאפרן. ונגרס״ה שבגלגין משובשת (יעב״ץ) מ) מתיבת וכתיב עד סוף הדבור נרשם כתלי לגבה (ש״מ) מא) (ס״ת) ל״ל שהוא ר״ש כי תירוצו: מב) ל״ל כן. ל״ל אם לא מתוקמא לגבה (ש״מ) מג) ל״ל אינו מדוקדק (צ״ק) מד) ונשרפין דהקדש מותרין (ש״מ) מה) דהקדש אפרן מותרין וקשיא למה נקט הקדש ויתא לדגרסתא נקטינן אפר הקדש הכא דבמתני׳ תנא דנסתיין כו׳ ונשרפין דהקדש אפרן ל״ק, טוגא אתי ע׳ ת״ל (ג׳ קה״י) מו) ל״ל דאפילו דהקדש, מז) מיהו יש לישב דלא אתמני׳ נקטיה כל״ל (יעב״ץ) מח) דבמתני׳ תני דנסתיין (דבר״ח) נ) אפרן מותר והתנא:

עין משפט נר מצוה

א) [מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש ה״ב:
ב) [מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ ד:
ג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ יד:
ד) מיי׳ פי״ג מהל׳ מעילה הל׳ יא:
ה) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ יב:
ו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ יג:
ז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ יד:
ח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ טו:
ט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ יח:
י) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ יט:
יא) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כ:
יב) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כא:
יג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כב:
יד) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כג:
טו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כד:
טז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כה:
יז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כו:
יח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כז:
יט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ כח:
כ) [מיי׳ פי״ט מהל׳ פ״ז הל״י]:
כא) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ ל:
כב) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לא:
כג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לב:
כד) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לג:
כה) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לד:
כו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לה:
כז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לו:
כח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לז:
כט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לח:
ל) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ לט:
לא) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מ:
לב) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מא:
לג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מב:
לד) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מג:
לה) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מד:
לו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מה:
לז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מו:
לח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מז:
לט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מח:
מ) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ מט:
מא) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נ:
מב) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נא:
מג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נב:
מד) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נג:
מה) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נד:
מו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נה:
מז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נו:
מח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נז:
מט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נח:
נ) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נא) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נב) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נד) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נה) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נ) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נא) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נב) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נג) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נד) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נה) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נו) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נז) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נח) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:
נט) מיי׳ פי״ט מהל׳ פסולי המקדש הל׳ נט:

גליון הש״ס

רש״י ד״ה כל הנשרפין וכו׳ **הלא אתי אינש.** קשה לי למאי צריך טעמא לזה יקבר כיון דמזומו בשרפה פטיטא דלא יקבר לגמרי מלומו:

הגהות הגר״א

[א] גמ׳ ליבטל שק ל״ג: [ב] שם ומש״ל: [ג] שם ונשרפין דהקדש כו׳. פי׳ וכיון דאיכא נשרפין דאפרן אסור לא יקבר לגמרי: [ד] שם לגמרי. ויהא רשאי לשרוף הנקברין ואמרו דאפרן דהאלו אסור כן הוצרך לפרש קושיות הגמ׳ דאל״כ היכן קתני דנשרפין דהקדש אפרן מותר ואפשר לומר ג״כ משום דקתני כל הנקברין לא ישרפו משמע כל הני דאחיב במתני׳ אף קדשים שפסילו כו׳ ואם איתא דנשרפין דהקדש אפרן אסור לא אמי למשרי׳: [ד] שם כיון דלא ידיע מאן. ל״ג ״: [ה] שם דלא הוי כו׳. לא שייך הכא אלא בפ׳ כ״ש שבא נתרן כיון דלא מייריי בפסולי המוקדשין אלא בעני הקדש עפקו למולין ממעילת המעלין לכן קאמר שבאלה מלאכה: [ו] שם בתרומת הדשן. גירס״י במלא קומץ של תרומת הדשן תניא בן ואפשר דלהכי נקט כאן השיעור דקומץ דיותר מכאן מותר דומשו כולו הייט שיעור הקומץ:

רבינו גרשום

אשם תלוי שאירע בו פיסול ישרף. כדין שאר קדשים דהא נאכל הוא לכהנים כאשם ודאי: **ר׳ יהודה אומר יקבר.** משום דתני לה בברייתא בגמ׳ בהדי חולין שנשחטו בעזרה וכבר אמרי׳ במתני׳ לעיל דחולין שנשחטו בעזרה יקברו: **חטאת העוף הבא על הספק.** כגון יולדת ספק זכר או נקבה או ספק הפילה נפל ספק הפילה רוח או ספק זבה מביאה קרבן ואינו נאכל: **ר׳ יהודה אומר תשרף.** (כגון) [כיון] דהייבת להביא דינו כשאר קדשים פסולין דנשרפין: [**תניא**] **ר׳ יהודה אומר ישלנה לאמה של מים.** היורד לנחל קדרון וזו היא קבורתו וקסבר כיון דאינו נאכל לא ישרף אלא יקבר כשאר נקברין שאין איסור [אלא] באכילה: **ת״ר אשם תלוי וחטאת העוף הבא על הספק.** כיון דאיתי להו בהדי חולין שנשחטו בעזרה קא סבר ר׳ יהודה דבאשם שאירע בו פיסול קתני דאי לא אירע בו פסול נאכל הוא. כדתניא במס׳ כריתות (עי׳ נזיר כ״ט:) ר׳ יוסי בר׳ יהודה אומר אשם תלוי אין בו אלא ספק אחת ספק קדש הוא [ה] דספק אכל חלב ספק חולין הוא דספק שומן הוא ואין בו אלא ספק חולין שנשחטו בעזרה מש״ה נאכלין. ועוד משום דאמרינן (כריתות כה.) מתנדב אדם ומביא אשם תלוי בכל יום שאם לא בא על חטא זה בא על חטא אחר: אבל חטאת העוף. יש בו ב׳ ספיקות של איסור ספק הוא חולין בעזרה וספק איסור נבילה משום דנמלקה ואי חולין היא אי אית בה איסור נבילה מש״ה אינו נאכל: **ונקברין.** אותן שדינן ליקבר אם שרפן אפרן אסור הלכך אסור לשנות לשאם היה שורפן היו נהנין מאפרן כדקי״ל דנשרפין אפרן מותר: **דם הנדה ובשר המת.** שדרכן ליקבר אם לא נקברו וכבר הופרכו מעצמן ונעשו אפר טהורין מאי לאו טהורים ומותרים אפרן בהנאה: **עולת העוף שמיצה.** דמה על קיר המזבח **מוראה ונוצה שלה.** שאינה בהקטרה **יצאו מידי מעילה.** שכבר יש להן שעת היתר שאין בהן מצות הקטרה וכבר נעשית מצותן דאין בהן שום מצוה הלכך יצאו מידי מעילה. אבל היא עצמה (בשורה) בשרה מועלין בה עד שתצא לבית הדשן דלא נעשת מצותה עד [שהוסקה] (שהוקטרה) שאין בה שעת היתר להבנים דבולה כליל. והא מוראה ונוצה דנקברין הן כדתנן המוראה והנוצה בלבעין בארץ במקומן ע״כ נס וקתני שהיא מעילה ומותר: **לא יצאו ואסורי: והאי [דלא] קא עריב להו** דלא אמר חדע מעצי אשירה ואפר הקדש אלא קא הדר ואמר ואפר הקדש לעולם אסור: **משום דאשירה יש לה בטילה בעובד כוכבים.** דאי בטיל לה עובד כוכבים מותרת: **הבא בבאי עסקינן דאפר הקדש לעולם אסור.** בגון שנפלה **הליקה מאליה.** בהקדש דלא הוה איניש דלמעול בה דינפקון אפר לחולין דזהו דין מעילה אם הוא דבר שמצותה בשריפה מאחר שרפו

[ה] ל״ל דספק קודש הוא ספק מולין דספק חלב אבל ספק שומן הוא ואין בו וכו׳.